

[Knud Damgaard]

og materieldrift. Når værnsinspektørerne medregnes, vil der i forsvarskommandoen fra værnene være 1 general og 2 generalmajorer fra flyvevåbenet, 1 viceadmiral og 2 kontraadmiralet fra søværnet, mens kun 1 generalmajor er til stede i forsvarskommandoen og da som leder af personelstaben.

Dette giver simpelt hen en skævhed over for de udspil, man kan forvente, som vi er meget utrygge ved og skeptiske over for, når vi ser i øjnene, hvilke aftaler og forhandlinger der forestår om forsvarrets ordning.

Arentoft (FP):

Indtil oprettelsen af flyvevåbenet har vi haft 2 værn, nemlig flåden og hæren. Som ministeren sagde, har der, siden vi fik flyvevåbenet, været behov for 3 selvstændige værn. Det tror jeg er godt, for der har altid været en form for venskabelig konkurrence mellem de 3 værn, som har været med til at peppe hinanden op. Man oprettede forsvarskommandoen til at koordinere dette samarbejde, og man har siden oprettelsen talt om begrebet 3-værnsofficerer. Skal jeg nævne et kendt eksempel, kan jeg nævne general Lind, der nu er chef for enhedskommandoen; han var en udpræget 3-værnsofficer. Nok var han general i hæren, men han varetog lige så meget både søværnets og flyvevåbenets opgaver. Derfor skal mit spørgsmål til ministeren være: regner han ikke med, at admiral Sven Thiede vil blive en god 3-værnsofficer?

Arne Christiansen (V):

Jeg vil gerne ganske kort spørge ministeren, om ikke han deler det synspunkt, at søværnets interesser og dets muligheder for udfoldelse har været udmærket varetaget med en forsvarschef af flyvevåbenet og en stabschef af hæren.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Jeg vil sige til hr. Knud Damgaard, at det, der er det helt afgørende, er, at forsvarrets øverste ledelse fungerer som en helhed under hensyntagen til det samlede forsvars tarv, sådan som det har været tilfældet gennem en årrække, og sådan som det også vil være tilfældet efter den 1. maj. De betænkeligheder, de synspunkter, hr. Knud Damgaard er fremkommet med, føler jeg hviler på lidt, om jeg så må sige, forældede præmisser, fordi vi i

dag arbejder på en helt anden måde end tidligere, som jeg allerede var inde på det i min første besvarelse. Alle værn er repræsenteret i forsvarrets øverste ledelse. Alle synspunkter bliver taget med. Det afgørende er, at forsvarskommandoen fungerer effektivt og som en sammenarbejdet organisation.

Må jeg til hr. Arentoft og til hr. Arne Christiansen sige, at jeg deler de synspunkter, der er kommet frem.

Jeg skal sige endnu en gang, at jeg er sikker på, at forsvarskommandoen også efter 1. maj vil kunne leve op til de forventninger, vi fra politisk hold og fra forsvarrets side må stille til dens effektivitet og virksomhed.

Knud Damgaard (S):

Jeg skal blot om det aktuelle spørgsmål, der blev stillet vedrørende tilgodeseelse af søværnets arbejde og opgaver under den stabschef, vi har siddende til 1. maj, sige, at jeg ved – det ved ministeren da også – at det netop var denne omstændighed, den styrke, hæren havde, der betød, at man udsatte ubådsanskaffelsen fra 1982 til 1984. Så man skal ikke komme og sige, at der ikke spiller værnsinteresser ind.

Der kunne siges mangt og meget om dette. Jeg skal indskrænke mig til at stille ministeren et sidste spørgsmål: hvis det nu skulle vise sig, at vi har ret i, at vi får alt for enøjede formuleringer og forslag fra forsvarskommandoen under de forhandlinger, vi skal i gang med om nye forsvarsaftaler i 1984, vil ministeren så være klar til at gøre det fornødne for, at vi får en bredere baggrund for de ting, vi skal have fra kommandoen?

Første næstformand (Knud Østergaard):

Må jeg understrege, at man i spørgetiden ikke diskuterer indbyrdes, men retter spørgsmålene til ministeren.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Jeg vil sige til hr. Knud Damgaard, at jeg ikke nærer den ringeste tvivl om, ikke et øjeblik, at der ikke også efter 1. maj som hidtil i forsvarskommandoen i Vedbæk vil være kompetence til rådighed – også for de politiske overvejelser, vi skal ind i – der, som jeg sagde tidligere, til fulde vil leve op til vore krav og forventninger om tilstrækkelig bredde i de undersøgelser, i de rapporter, i det materiale, vi får, sådan at der ikke er nogen